

ALEXANDAR VUKO

OD 12100 PISMA

NEMENIKUĆE

N E M E N I K U Ć E
ĆIRILO I METODIJE

NADREALISTIČKA IZDAWA
U BEOGRADU

OD ISTOG PISCA

KROV NAD PROZOROM, pesme (S. B. Cvijanović, 1926).

KOREN VIDA (S. B. Cvijanović, 1928).

NAČELA (S. B. Cvijanović, 1929).

HUMOR ZASPALO (Nadrealistička Izdanja, 1932).

A L E K S A N D A R V U Č O

N E M E N I K U Ć E Ć I R I L O I M E T O D I J E

NADREALISTIČKA IZDANJA
U BEOGRADU
1932

Inv. br. 3812

ALEKSANDAR VUČO

OD OVE KNJIGE OTISNUTO
JE TRIDESET PRIMERAKA
NA ZELENJOJ HARTIJI
NUMERISANIH OD 1 DO 30

MEMENIČE
ĆIRILO I METODIJE

NAJDRUGAČIJA IZDANJA

U BEOGRADU

1932

Marku Ristiću

Regruti prosvete
Tek zelene vene duboko trulih ciljeva
Već modre sakagije u korenu pusto oglodanih proleća
Zgnječena i slomljena polumrtva dečice!

Kad nemoćno stežete vašim zračnim rukama
Zasukana pluća — gola vlakna križulja
I vezani strahom na šinama nasilja
Kad zgrčeni i krotki — goli mokri fetusi
Na leševe škola kao muve padate —
Gole vode nadnica gole vode ocena gole vode tamnica —
Čujete li kako urlaju moćne kučke prevara
Ocevi ponora — moćne kučke pečata
Ocevi zabluda — moćne kučke balčaka

Trule kučke ikona trule kučke robije —?

Ocevi nadnica
Ocevi kuluka
Ocevi nadmoći
Ocevi krstova
Ocevi otrova
Ocevi zaraza
Ocevi nadmoći

Ocevi tamnica
Ocevi Sudana
Ocevi pričešća
Ocevi nasljedstva
Ocevi nanula
Ocevi nadmoći

Ocevi tvrđava
Ocevi najezda
Ocevi grobova
Ocevi udesa
Ocevi bagera
Ocevi rovova
Ocevi nadmoći

Ocevi ponora
Ocevi kobila
Ocevi slepila
Ocevi Hamleta
Ocevi rogova
Ocevi tutora
Ocevi lagera
Ocevi meleza
Ocevi akcija
Ocevi bivola
Ocevi nadmoći

Ocevi kamata
Ocevi podvala
Ocevi zarada

Ćirilo i Metodije
U edenskoj kugli ljuto pribranih heruvimskih misli
Paradno i pobožno izbuljeni
Stoički grabe kroz grešno zborište šume
Da poput upurnog kušanja i čestih rogova hronične strasti
Dostignu daleki smer

Jer kasom sve veće spoljne pohote
Pre nego što grunu sunčana ploča cimbala kroz istočne straže svitanja
Iznutra im ciknu dvokrilni glas:

»O verni bogonosilački blizanci srasli za prepredeno drvo Istine
»Ne klonite pod trzanjem srdaca i bedara duplih
»Ne klonite pod stihijskim nožem dvorezne požude
»Ocevi dupli
»Kušujte okićeni i zgureni na večnim kolima trpljenja
»Kušujte i čuvajte podle jezike te hitre trske pisara
»Da njima kao stršljeni terate dečicu i marvu pred Bogom
»Ne dražite se
»Ne jarite se uživanjima niskim
»Jer daleko pod ružom misionarskog mučnog hodanja
»Kao trudna damaska pečurka vru puste bezbožne horde
»Kao gnevna zaklana škorpija zločini se razvratni puše
»Kao nijedno oko u istoj glavi što ne vide drugo oko
»U grešnim tim telima naslade mru presni hlebovi duše«

Žešće nego lastiši žednih košuta koje traže biberne slapove sve
bližih potoka svojih

Sa žestoko i duboko oljuštenim telima
Sa glavama od kojih su sve većim klobukom pobožne duše
Pod sve jačim mlekom sve deblje hrišćanske dojkinje
Ostala još samo kusa pelena lobanja
Sa nogama od kojih su sve većim klobukom pobožne duše
Pod sve jačim mlekom sve deblje hrišćanske dojkinje
Ostali još samo klempavi celeri stopala
I sa rukama od kojih su sve većim klobukom pobožne duše
Pod sve jačim mlekom sve deblje hrišćanske dojkinje
Ostale još samo zvrndave jazbine zglobova

Žešće sve žešće kroz vence i velove sve slađih nadežda
Preko lako ispupčenih i slinavih jabuka sve gladih humova
Delom solisti a delom pederski horovi
Sišli su najzad u mrakom moj zasuti grad

Na gomili vrlo sumnjivih gradskih predmeta
Simboličnih ili ne
Čije boje i smradi prokazuju narodnost kojoj pripadam
I gde preovlađuje
Idealno i sentimentalno
Uzvodno i nizvodno
Uvozno i izvozno
Glava mog pomamnog oca
(Njegovo čelo od suve jagnjeće kože
Njegova usta od suve jagnjeće kože
I kapak na njegovom oku od suve jagnjeće kože)
Danas kao svakog poniznog božjeg dana prošlosti
Sve dužim repom nemih kengura molitve
Sve gušćim uljem duboko užegnutih nada
Iz zbunjenog lišaja na moćnim grudima stvarnosti:
Kroz usta bolesne dece
Sa vrelog panja razlupanih plata i dobiti
Iz srži sopstvenog i tuđeg brvna
Sreće — kalema
Brige — sargije
Nafte — bolova
Žrtve — hlebova
Patnje — salepa
I hmelja — radosti
Danas i ovde kao svakog poniznog božjeg dana prošlosti
Uzduž i popreko celim prostorom sve više na istom mestu istoriski
idealno zakovanog sala
Još jednako čekaju skrušeni građani da sveti apostoli dođu

Zgnječena i slomljena polumrtva dečice!

Neka na putu sve veće i brže slobode najjeftinijih među vama
U medenoj klopki nemih balkanskih škola
Sa tihe tek zelene vatre golih dečjih pobuna
Sa tek mutne još zelene svesti golih dečjih pojmova
Sa plavog kamena nostalgija u plitkim resama vaših ljubavi
Sa već hladnog voska golih vaših sumnji.....
Spadnu spokojne suknje — gnjila sala zabluda
I gole neka se pred vama pomole trule kučke oceva

Zablude nagrada
Zablude udara
Zablude poklona
Zablude pohvala
Zablude robova

Zablude nauka
Zablude strahova
Zablude ucena
Zablude ocena
Zablude robova

Zablude anđela
Zablude granica
Zablude sudbina
Zablude ponosa
Zablude savesti
Zablude robova

Zablude suđera
Zablude kaljača
Zablude simbola
Zablude grobova
Zablude vekova
Zablude pobeda
Zablude žrtava

Zablude šatora
Zablude robova

Zablude grehova
Zablude grehova
Zablude robova

Bilo je i drugih koža na gomili balkanskih duša
Kože balčaka ikona i sitno kovanog zlata
Kad se odjednom
Ne znam već po koji put
Pod niskim i ćosavim trbuhom žestoko pripeklog dana
Zapregnuti ubrusom unakrst i žvačući palanke neba
Na nogama otrtim plačem i zbunjenim kosama žena
Pojaviše u svečanom okviru duboko čupavog građanskog dočeka
Ćirilo i Metodije

Ni kože od starih jarčeva sa crvljivim i krvavim rupama na vratu i oko
vlažnih papaka
Ni buhavi ovčji kavlaci gonjeni moljcima na klinu tavanskih greda
Ni ljuljaške isprebijanih mačaka u ramu krepanih prozora
Ne klimahu se tako pobožno u tužnoj kafilerijskoj prošlosti mojoj
Kao u kolenjima zanete varoši zaguljeni apostoli sveti

I ko zna da li ne bi u eskadronu misirskih baba
Pritešnjeni s leva i s desna zvaničnim licima poretka
Vas dan galopirali truli levkovi vazduha
Da olovni vrhovi hrama nasadeni jatima krstača
Snažnim odbleskom sunca
Ne opomenuše zahuktalo stado
Da vek naš nije ništa pred Bogom

Jer luđe nego napori mog pokojnog oca na samrtnoj postelji

Da pomamno zgrabi u času kad lapljaše poslednji konci njegovog
tela

Sav med posrnulih bala kroz prokislju ranu još uvek prisutne

Brige uvoza

Brige izvoza

I brige zarade

Primamljeni smrdom od gnjilih crkvenih simbola

Čivota

Felon-odežda

Putira

Prosfora

I agnec-nafore

Skočiše paradni blizanci na smerne zidine trostruko slavnog
hrišćanskog hrama

Pa strmom fasadom prepunom formalnih estetičnih vrednosti

Linija

Oblika

Proporcija

Simetrija

Ritmova

I boja

Preko himera bogato crpljenih iz činija alegoričnih povesti

Preko skladnih vizantijskih freski halapljivo hvaljenih zbog divljih
ruta tipično slovenskih likova

I mekih detalja mošejske flore i faune savršeno jevrejskog semena

Dopuziše do mesta gde prepona pod pazuhom izvajanog Isusa pružaše
sedište prepuno sadržajnih estetičnih vrednosti

Tišine

Radosti

Ozbiljnosti

Veličine

Bogatstva

Dominacije

I vere

Da tu

Uzvodno i nizvodno

Nad šašavim vencem iskočenih očiju pomamno zastale rulje

I crnim leđima rasturenih domina duboko pokleklj krovova kuća

Delom solisti a delom pederski horovi
Izuste ove reči:

»Kao lepote šumske što ginu čim jesen napujda na lišće svoje sede
orgulje

»Odlučismo i mi na užtrb naših zavidno debelih duša

»Da izvesan deo kvasca milošću neba nama podaren u svojinu

»Prospemo na ovaj grad

»Mi znamo da trošenje tog nektara prilično splašnja mehure
pobožnih duša

»I da to krnjenje svetog kapitala povlači avaj za sobom porast zlih
telesnih vrednosti

»Ali kao lepote šumske što ginu čim jesen napujda na lišće svoje
sede orgulje

»Puštamo da jedan deo svetih kamata

»Ugine u toru mlade hrišćanske varoši

»Jer bezbožnik se širi kao granato drvo

»A jesen se već plazi kroz guste kosti njegove

»Građani sužnji u Gospodu

»Radnici sužnji u silnoj prevlasti građana

»Trabanti vojnici studenti komite i gorki đakoni skrušenog
hrišćanskog grada!

»Lepše nego cvetovi veneričnih bolesti koje spokojno satiru sve
blede žaoke seksova grešnih

»Lepše nego promukli kadovi iz aloje i kasije duboko kajšarskih
senki stvarnosti

»Mi znamo da umilno cvetate ekonomskim sistemom duboko trulog
građanskog stada

»I da kao ribe — simboli Spasitelja — koje presite traže bezbrižna
skloništa najdubljeg mulja plitkih jezera

»Vaistina ljigavo ronite u sluzavim pipcima nabrekle privatne svojine

»Prosveta — gola privatna svojina

»Nauka — gola privatna svojina

»Zakoni — gola privatna svojina

»I hlebovi — gola privatna svojina

»Za mir vas građana sužnjih u Gospodu
»Za mir vas radnika sužnjih u silnoj prevlasti građana
»Za mir vas đakona sužnjih u krupnom daždu ljubavi bližnjeg
»Za mir vas vojnika sužnjih u krupnom daždu muklih i neznanih
streljanja
»Za mir vas zimzora bojskuta i komita sužnjih u bedrima do groba
viteških vekova
»Za mir duboko nateklog gnjezda podlo stečenih prava sužnjih u
sluzavim pipcima beskrajno nabrekle privatne svojine«

Gvožđe — gola privatna svojina
Meso — gola privatna svojina
Ugalj — gola privatna svojina
Vuna — gola privatna svojina
Kamen — gola privatna svojina
Zemlja — gola privatna svojina
Drvo — gola privatna svojina
I hlebac — gola privatna svojina

Iz utroba trostruko slavnog hrišćanskog hrama
 Koji se hotimičnom i idealno-epidemičnom agensom
 Neizbežno pretvara:
 1) U efektnu i produktnu berzu
 2) U industrijsku obrtničku i zanatsku komoru
 I najzad
 3) U stare i nove ćelije ovoga grada
 Daleko od umekšanog i hrizalidnog kafanskog bordelskog i
 kafe-šantanskog lutanja
 Daleko od zalutalih kuršuma slučaja
 I malih fekalijjskih leševa nemoći koji vise na vratu amaterski
 promašenih životnih ciljeva
 Sporadičnom i sentimentalnom reminiscencijom autohtonskih
 vrednosti
 Dahija
 Zadruga
 Sevdaha
 I plačeva
 Iz utrobe trostruko slavnog hrišćanskog hrama
 Danas i ovde kao svakog poniznog božjeg dana prošlosti
 Koti se trostruko gavanska i proliksna zgrada
 Gde raskošno u krvi pod opnom savršeno lenjeg tavana
 Kao jedino moguća posledica autoklavne
 Brige nasledstva

Brige tutorstva
Brige kalema
I brige nadmoći
Preovlađuje idealno i sentimentalno
Uzvodno i nizvodno
Uvozno i izvozno
Glava mog pomamnog oca
(Njegovo čelo od suve jagnjeće kože
Njegova usta od suve jagnjeće kože
I kapak na njegovom oku od suve jagnjeće kože)

.
.

Jer zašto bi pravoslavna filozofija Istine
Svojom Ćirilo-Metodijskom idejom i metodom
U cilju što jačeg savlađivanja slobode misli i slobode želja
Hotimice pledirala:

- a) Za renesans »naše« klasike u svima pravcima misli i dela
- b) Za bogovečnost kao jedinu kategoriju novozavetnog života i
mišljenja

I najzad

- c) Za pravoslavno sveslovenstvo kao prolog pravoslavnog svečove-
čanstva

.

Ako se tom uspelom transakcijom između crkve i države
Procvetalom kroz žižu vekovnih religioznih iskustava
I sazrelom u klještima vekovnih ekonomskih prevlasti
Ne bi u krajnjoj liniji raznedrio sveključ recipročne telesne i duhovne
trampe

Kojom se ekonomski faktori građanskog društva
I bogoosvetljeni bogoupodobljeni pretstavnici hrišćanske crkve
Još uvek kao skotovi pomamno hrane

ŠTAMPANJE ZAVRŠENO
1 DECEMBRA 1932,
U NARODNOJ ŠTAMPA-
RIJI, POENKAREOVA 24.

